

tr

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

**NOVA EVANGELITZACIÓ - NE - 2021 - 2022
EVOLUCIÓ ESPIRITUAL SOTA LA**

LLUM I GUIA DE L'ESPERIT SANT

NE 5

**L'ESPERIT SANT
M'ENSENYA EL VERITABLE AMOR**

JESÚS

EL REVOLUCIONA

NE 5
L'ESPERIT SANT M'ENSENYA EL VERITABLE AMOR (500)
TRIO L'AMOR SA DE L'ESPERIT SANT, MESTRE D'AMOR
JESÚS REVOLUCIONA L'AMOR
FEBRER 26.02.22

1. L'ESPERIT ENS ENSENYA A ESTIMAR DE VERITAT – JESÚS CONVERTEIX EL PRÒXIM EN EL CENTRE DE L'AMOR

“Estimar Déu amb tot el cor, amb tota la força i estimar els altres com a tu mateix val més que tots els holocaustos i sacrificis”

(Mc. 12, 33)

Hem de reconèixer que no sabem estimar o si més no, ens costa molt estimar de veritat. Parlem molt de l'amor. Tothom necessitem amor. Tothom busquem sentir-nos estimats i quan no ens en sentim, és el dolor més gran que experimentem. Si l'amor és l'únic del que se'ns jutjarà a la fi del temps, què decidim fer amb aquest nivell de consciència que es diu AMOR i calibra 500?

Potser podem aprofitar aquesta NE 5 per aprofundir què és l'amor, què vol dir estimar, en quin nivell de consciència estic jo en l'Amor.

JESÚS ES TROBA AMB UN DOCTOR DE LA LLEI QUE VOL SABER QUIN ÉS EL PRIMER MANAMENT

Un escriba, és a dir, un doctor de la llei, planteja a Jesús aquesta qüestió: *“Mestre, quin és el primer de tots els manaments? Jesús li respon: estimaràs al Senyor el teu Déu amb tot el cor, amb tota la ment i amb tota la força. I el segon és aquest: estimaràs el teu pròxim com a tu mateix”*. L'escriba, aleshores afegí: *“Has dit bé, Mestre. Estimar Déu amb tot el cor i estimar el pròxim com a tu mateix val més que tots els holocaustos i sacrificis”*. I Jesús li retornà: *“No ets lluny del Regne de Déu”*.

D'aquest col.loqui es veu com el doctor de la llei vol expressar el seu ple acord i la seva simpatia vers Jesús. I per això, Jesús, no només el lloa, sinó que l'encoratja a entrar en aquell regne que ell ofereix amb la seva mateixa persona.

Per a Israel no era cap novetat que Déu hagi de ser estimat amb totes les forces del cor i de la ment. Es deduïa lògicament del fet que Ell és el nostre Pare, aquell que ens ha donat la vida. I era, certament un principi adquirit en la tradició jueva que l'amor al pròxim sigui la millor manera per estimar i honorar Déu. Tot això, efectivament, ve confirmat també per la resposta de l'escriba.

JESÚS REVOLUCIONA L'AMOR.

Si volem saber que vol dir estimar de veritat, hem de recórrer a l'únic i millor Mestre que ens ensenyi què és estimar de veritat.

En realitat, però, el manament de l'amor al pròxim va romandre llunyà a nivell doctrinal i no aconseguí comprometre i transformar la vida del creient. *La gran novetat, per tant, que porta Jesús consisteix en haver fet concretament de l'amor al pròxim la síntesi del seu ensenyament, el principi inspirador, l'ànima que vivifica tots els manaments. L'amor al pròxim, per Jesús, abans de ser una doctrina, és una força nova, és la mateixa vida divina que amb Ell descendeix sobre la terra per transformar el món.* I sota aquest aspecte es pot ben dir que *l'amor al pròxim neix amb Jesús*. Per entendre l'amor al pròxim en tota la seva radicalitat, des d'ara endavant caldrà, al mateix temps, mirar a Jesús, a la seva persona. Amb el seu ensenyament i el seu exemple ell porta al seu ambient una vertadera revolució.

CARACTERÍSTIQUES DE L'AMOR QUE ENSENYA JESÚS.

1. **Per damunt de tot, Jesús estima a tots indistintament.** Estima fins al punt de fer trontollar totes les barreres que separaven les classe socials. Integra, per exemple, en la comunitat que està fundant, els pobres, els malalts, els petits, els simples, els pecadors, en una paraula totes aquelles categories de persones que la mentalitat del temps havia marginat. Res, efectivament, és més contrari al seu Evangeli que considerar-se superior i excloure els altres.
2. **Jesús, després es dona a tots totalment.** A les persones que troba els dona tota la seva riquesa de la seva ment, del seu cor, del seu poder de produir curacions: estima a cada pròxim com a si mateix.
3. Després, **Jesús no es cansa d'ensenyar que compartir els propis bens** amb els pobres, acceptar i escoltar l'altre, ajudar el pròxim que Déu ens posa al costat, **són aquests sacrificis que honoren Déu i que ell espera de nosaltres.** Basta recordar, per exemple, la paràbola del bon samarità, on el vertader adorador de Déu és el bon

samarità que cuida d'aquell pobre amb el que es compromet en el camí; i no aquells levites que tornant del servei acomplert en el temple, havien passat primer que ell pel mateix camí sense aturar-se a prestar-li auxili.

4. **Jesús porta una canvi radical de mentalitat.** Si primer tot el centre de la vida religiosa el constituïa el temple i les pràctiques rituals, ara el constituïa el pròxim i el servei que se li presta. Estem segurs d'estimar Déu, si estimem el nostre pròxim, amb el qual Jesús s'ha identificat quan diu: **"Tot el que haureu fet a un d'aquests germans meus més petit, ho haureu fet a mi"** (Mt 25, 40).

LA VERITAT DE L'AMOR ENTÈS DES DE DUES REALITATS.

Aquesta paraula ens parla de dues realitats:

- En primer lloc estimar el pròxim "com a nosaltres mateixos".
- En segon lloc, odem estar segurs d'estimar Déu si estimem els germans.

Estimar Déu és sinònim de fer la seva voluntat, però la seva voluntat es concentra en l'amor vers el pròxim. Aquest amor ens empeny a servir els germans en el lloc on desenvolupem la nostra vida quotidiana (família, treball, etc.). Mentre veiem en el nostre pròxim l'estrany, aquell que molesta la nostra tranquil·litat, que saboteja els nostres projectes, no podem dir que estimem Déu amb tot el nostre cor. En canvi, cada vegada que ens esforcem per vèncer el nostre egoisme acceptant el nostre pròxim tal com és, amb el seu caràcter, amb les seves necessitats i exigències, oferim a Déu el sacrifici més bonic que es pot imaginar. I són aquests actes els que ens fan trobar la unió directa amb Ell.

El Papa Francesc parla d'aquest amor en el n° 138 d'Amoris Letitia: *"Desenvolupar l'hàbit de donar importància real a l'altre. Es tracta de valorar la seva persona, de reconèixer que té dret a existir, a pensar de manera autònoma i a ser feliç. Mai no s'ha de treure importància al que digui o reclami, encara que sigui necessari expressar el propi punt de vista. Es pressuposa aquí la convicció que tots tenen alguna cosa a aportar, perquè tenen una altra experiència de la vida, perquè miren des d'un altre punt de vista, perquè han desenvolupat unes altres preocupacions i tenen unes altres habilitats i intuïcions. És possible reconèixer la veritat de l'altre, el valor de les seves preocupacions més fonades i el rerefons del que diu, fins i tot després de paraules agressives. A tal fi cal mirar de posar-se en el seu lloc i interpretar el fons del seu cor, detectar el que l'apassiona, i prendre aquesta passió com a punt de partença per a aprofundir en el diàleg"*.

- Què és el més important per a Déu?
- Sabem que és l'Amor perquè és la seva Essència divina.
- Si Déu dóna tanta importància a l'Amor, per què serà?
- Què ens impedeix estimar el pròxim amb aquesta radicalitat de petits detalls, que són veritablement radicals?
- Ens imaginem la revolució que podem desencadenar també nosaltres en els nostres ambient si vivim així? Provem-ho!

2. L'AMOR SA DE L'ESPERIT SANT I L'AMOR INSA DE L'EGO

Diversos Pares de l'Església s'han dedicat al tema de l'amor vers un mateix, utilitzant entre altres termes el de "philautia" (de l'amor a un mateix a la caritat). Etimològicament el terme significa "amistat envers un mateix", però també s'ha utilitzat per expressar l'aspecte negatiu de l'amor propi. Efectivament, hi ha dues formes de "philautia" totalment diverses. Per diferenciar-les podem utilitzar dues expressions diferents:

- "amistat envers un mateix" per parlar de la "philautia" virtuosa, i
- "amor propi" per parlar de la "philautia" viciosa.

Amb totes dues hi ha un amor vers un mateix, però és la qualitat i el motiu d'aquest amor el que el converteix en sa o malsà. Resumint el pensament dels Pares, Irénée Hausherr afirma que "l'home virtuós és més autènticament amic de si degut al seu propi desinterès; l'altre ho sembla més, però en realitat ho és de forma més grollera". De fet només l'home viciós està "malalt de "philautia", perquè només s'estima així com és, mentre que l'home virtuós "estima el bé moral que posseeix o que voldria conquerir. La seva "philautia" consisteix en l'aspiració a una més gran perfecció moral.

Està clar que ens estimem i ens hem d'estimar a nosaltres mateixos, contràriament **com puc estimar el pròxim com a mi mateix?** La qüestió és aprendre a estimar-nos amb la "philautia" virtuosa. És per això que fem tot aquest treball. No et quedis encallat en la paraula "philautia". Aquesta paraula en grec és el menys important. El que veritablement importa és tenir el CORATGE i la VOLUNTAT d'aprendre a estimar-nos i a estimar amb l'AMOR del CRIST.

Més enllà de les distincions en grec, el que afirmem és molt simple i concret. L'home és vertaderament amic de si mateix, no quan s'estima amb indulgència i morbós replegament sobre si mateix, sinó quan és exigent amb si mateix, prenent el millor bé. On és el cuít de la qüestió?

L'AMOR QUE PROPOSA JESÚS (= camp de consciència de 500.540) ÉS EXIGENT AMB SI MATEIX, PUIX PRETENT SEMPRE EL MILLOR BÉ.

I quin és el millor bé? Aquesta és l'altra qüestió.

EL MILLOR BÉ ÉS AQUELL BÉ QUE HOM FA CADA COP QUE ES DEIXA GUIAR I ESCULL LA VOLUNTAT DE DÉU PER DAMUNT DE LA PRÒPIA VOLUNTAT = AQUELL QUE ESTIMA COM ESTIMA DÉU.

En aquest sentit, els sants són aquells que s'estimen amb l'amor més gran, un amor intel·ligent que ha sabut escollir "la millor part", Déu mateix (cf Lc 10,42).

Totes les persones – per naturalesa biològica, psicològica i espiritual – aspiren al propi bé. La vertadera qüestió és saber quin bé he de cercar. Saber distingir entre recta i malvada "philautia". L'amor propi és contrari a la caritat. Mentre la caritat allarga el cor i els horitzons, l'amor propi crea un curtcircuit que col·lapsa l'amor. El sa amor vers un mateix redreça l'ànima no cap a si mateix sinó cap als altres i cap a Déu.

ESTIMA DE VERITAT QUI ESTIMA COM DÉU PERQUÈ HEM ESTAT CRIDATS A AQUEST AMOR: "LA VIDA ETERNA COMENÇA CADA COP QUE ESTIMO: HE ESTAT INSERIT EN L'AMOR ETERN DEL PARE, DEL FILL I DE L'ESPERIT SANT".

Viktor Frankl observa que la paradoxa de l'home és que es realitza a si mateix no replegant-se sobre sí, sinó transcendent-se a si mateix. L'essència de la naturalesa humana és la seva intencionalitat.

LA INTENCIONALITAT

Una paraula fonamental, ja que és l'essència de la naturalesa humana. Què vol dir això? Que en tot el que fem o deixem de fer, en tot el que pensem, desitgem, en tot hi ha una **INTENCIONALITAT**. La qüestió és preguntar-nos fins a ser-ne plenament conscients, de quina és la meua **INTENCIONALITAT** en tot el que faig, en com reaccio, preguntant-me per a què reaccio d'aquesta manera? Per a què he dit o he fet això o allò? De què m'ha de servir preguntar-me els **PER A QUÈ?**

Si estic seriosament compromès en fer el meu camí espiritual, aquestes **PER A QUÈ?** són fonamentals. Tant, perquè són els **IINDICADORS** de la meua **INTENCIONALITAT**, és a dir, serveixen per indicar-me quin grau o nivell d'**AMOR** (500-540) estic disposat a assolir. Perquè si no faig conscient aquesta **INTENCIONALITAT** d'**AMOR** (500-540), ja s'encarrega l'egomment de generar-me la seva **intencionalitat egoista, vanitosa, narsicista**. Sóc lliure de triar la **INTENCIONALITAT** d'**AMOR** o triar la **intencionalitat egoista**. He de ser ben conscient que si trio la primera de les dues, trio **TRANSCENDIR-ME**, que vol dir que cada **PER A QUÈ?** Té per a mi una **INTENCIONALITAT** d'**AMOR** és a dir **quan ens posem a estimar i no quan ens repleguem en nosaltres mateixos**.

*La gran paradoxa de l'home és que és més proper a si mateix i es troba a si mateix quan es **TRANSCENDEIX**. Frankl utilitza la paradoxa del boomerang: El boomerang torna al caçador que l'ha llançat, quan ha equivocat l'objectiu no colpejant la presa. Així l'home es reclou en l'auto realització quan naufraga la realització del sentit... L'home supera infinitament l'home. Trobem la sanitat quan aspirem a la santedat, o millor **quan ens posem a estimar i no quan ens repleguem en nosaltres mateixos**. L'ull està fet per veure més enllà de si mateix. "Quan l'home va més enllà de si mateix i s'oblida en el do a una causa o a una altra persona, tant més és home i es realitza a si mateix. L'oblid de si porta a la sensibilitat i el do de sí porta a la creativitat".*

L'amor, per la seva naturalesa, es troba en l'alteritat, més enllà dels confins estrets de l'ego.

L'AMOR ÉS UN ACTE INTENCIONAL,

És un acte directe vers un objecte que mereix amor. S'estima a si mateix qui estima l'altre i estima més enllà de si mateix. La "philautia" dolenta ens impedeix rendir honor a la nostra humanitat. "El cor actua segons la seva naturalesa quan habita en Déu", quan s'obre a estimar com Déu i en Déu. Les paraules paradoxals de Jesús són:

"Qui haurà retingut per a si mateix la pròpia vida, la perdrà, i qui la perd per causa meua, la trobarà" (Mt 10, 39) .

(Text de Robert Cheaid)

PAUTES PER FER EXERCICI
MEDITA, PREGA, RENDEIX-TE, ABANDONA'T

FRASES QUE ENS PODEN SERVIR PER REESTRUCTURAR LA NOSTRA MENT RESPECTE AL CONCEPTE DE L'AMOR

JESÚS REVOLUCIONA L'AMOR.
 JESÚS PORTA UN CANVI RADICAL DE MENTALITAT
 L'AMOR AL PRÒXIM, PER JESÚS, ABANS DE SER UNA DOCTRINA, ÉS UNA FORÇA NOVA, ÉS LA MATEIXA VIDA
 DIVINA

LA VERITAT DE L'AMOR ENTÈS DES DE DUES REALITATS:

EN PRIMER LLOC ESTIMAR EL PRÒXIM "COM A NOSALTRES MATEIXOS".
 EN SEGON LLOC, QUE PODEM ESTAR SEGURS D'ESTIMAR DÉU SI ESTIMEM ELS GERMANS.

LA INTENCIONALITAT = IMPORTÀNCIA DELS "PER A QUÈ"

ESTIMA QUI S'AUTO TRANSCENDEIX.
EM TRANSCENDEIXO CADA COP QUE LA RESPOSTA MEVA A QUALSEVOL
PER A QUÈ
ÉS PER AMOR

*"EL COR ACTUA SEGONS LA SEVA NATURALESA QUAN HABITA EN DÉU,
 QUAN S'OBRE A ESTIMAR COM DÉU I EN DÉU"*
 ALESHORES: "NO ETS LLUNY DEL REGNE DE DÉU".

Però per esdevenir LLUM DEL REGNE DE DÉU cal molta pregària.

Se li pregunta a Hawkins:

"Quines oracions són útils per assolir viure el Regne de Déu = l'amor?"

Resposta:

*"Demana ser un servidor de Déu, un vehicle de l'amor diví, un canal de la voluntat de Déu.
 Demana orientació i ajuda divina, i sotmet tota voluntat personal a través de la devoció (a la Divinitat).
 Consagra la teva vida al servei de Déu.
 Opte per l'amor i la pau, per damunt de qualsevol altra opció.
 Compromet-te de per vida (per sempre més) amb l'objectiu de la compassió i l'amor incondicional en totes les seves
 expressions, i sotmet tot judici a Déu".*

Pregunten a Hawkins

S'han d'afrontar molts obstacles per continuar en el camí espiritual cap a l'amor?

Resposta:

*"El compromís i la dedicació han de ser absoluts, així com la resolució, sostinguda per l'amor de Déu i la inspiració
 Divina. El nostre destí espiritual serà millor o pitjor segons les eleccions i decisions que prenem".*